

[Christmas Møller.]

det ærede Medlem Hr. Holstein bekendt, foretaget i Traktatkommissionen. Det tog meget lang Tid, det blev utvivlsomt gjort meget grundigt.

Det ærede Medlem Hr. Holstein henviser til en Betænkning, som under 5. December 1928 var blevet afgivet i Landstinget af mine Partifæller dér, Landstingsmændene Lange og Schovelin, og pegede paa, at man i denne Betænkning uden i øvrigt at sige, at man vilde stemme imod de Traktater, der den Gang forelaa, var inde paa, om ikke hele vort Traktatsystem skulde tages op til Undersøgelse og Overvejelse, men i øvrigt sagde, at man vilde lade det ligge nu for Tiden, da dette Spørgsmaal var til Undersøgelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein kommer til den Slutning, at der er Uoverensstemmelse mellem denne Betænkning og vort Standpunkt nu, synes jeg, han har fuldkommen Uret, thi ganske paa samme Maade som man tidligere naturligtvis maatte tage et betydeligt Hensyn til Erhvervslivets ledende Organisationers hele Stilling, maatte man ogsaa tage et afgørende Hensyn til den Stilling, som Erhvervslivets ledende Organisationer og ledende Mænd tog til hele dette Spørgsmaal gennem den Betænkning, der blev afgivet af Traktatkommissionen.

Her vil jeg da gerne have Lov til med den højtærede Formands forventede Tilslutning at komme med nogle Citater. I Traktatkommissionens egentlige Betænkning Side 85—86 — jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Holstein tog dette med — hedder det — og det er ikke blot et Mindretal, men det er alle Traktatkommissionens Medlemmer, der siger dette, det er Storhandelens Repræsentanter, Provinshandelskammerets Repræsentanter, Skibsfartens, Landbrugets, Industriens Repræsentanter, kort sagt Repræsentanter for hele Erhvervslivet i Danmark —:

„Kommissionen“ — altsaa hele Kommissionen — „mener saaledes hverken at kunne tilraade Overgang til et Dobbelttarif- eller til et General-Konventionaltarifsystem, men maa i Henhold til den foranstaaende Udvikling anbefale, at man fremdeles følger den hidtidige Hovedlinie i dansk Traktatpolitik, ihvorvel denne, som paavist, er behæftet med visse Ulemper.

Samtidig mener Kommissionen det paakrævet at fremhæve, at Danmark derved i fuldt Maal bevarer alle de af Toldautonomien følgende Fordele i Retning af Forhøjelse eller Nedsættelse af

Toldsatser ogsaa i Forhandlingsøjemed ud fra en saglig og politisk Vurdering af Nødvendigheden eller Hensigtsmæssigheden af at anvende saadanne Midler i det paagældende Tilfælde.“

I denne Udtalelse, som jo efter vor Opfattelse er overordentlig værdifuld, og i hvilken det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og andre ærede Medlemmer af dette Ting i Virkeligheden gaar ind for, at man ikke blot skal blive staaende ved Mestbegunstigelsessystemet, men at man ogsaa skal anvende vor Toldlov saaledes, at man ved Forhøjelse eller Nedsættelse i Forhandlingsøjemed kan opnaa Fordele, siger disse, hele Landets Erhvervslivs Repræsentanter paa den Maade, som jeg her har skildret det, at vi skal blive staaende ved Mestbegunstigelsen, og det tror vi for vort Vedkommende, at man i hvert Fald i Øjeblikket, lad mig sige det paa den Maade, maa lade være Retningslinien.

Om man ud fra en Vurdering af, hvordan Forholdene i en nærmere Fremtid kan blive, hvorledes andre Landes og navnlig Englands hele Stilling kan blive, vil sige, at det vilde være forstandigt og rimeligt, om de, der havde Ledelsen, tog op til Overvejelse hele vort Traktatsystem, det er et Spørgsmaal for sig; men saaledes som Forholdene laa paa det Tidspunkt, og som de ligger i Dag, er Mestbegunstigelsen det System, vi er gaaet ind for som det, vore Traktater indtil videre skulde bygges paa, og derfor kan det ærede Medlem Hr. Holstein af vor Tilslutning til de Traktater, der er Tale om her i Dag, aldeles ikke udlede det, som det interesserede det ærede Medlem saa overordentlig stærkt at faa frem: en Uoverensstemmelse, en Uklarhed i vort Standpunkt.

Og gaar vi saa videre og ser, hvorledes denne Mestbegunstigelse kan anvendes, spørger jeg det ærede Medlem Hr. Holstein: Kan da ikke Traktaten med Mestbegunstigelsesklausulen ypperligt anvendes til en smidigere Handelspolitik? Det staar jo ligefrem i det Stykke, jeg her har citeret, at den kan det, og til Overflod har det Mindretal i Kommissionen, som bestod af Direktør Benny Dessau, Direktør Gunnar Gregersen, Direktør Hartz og Direktør Chr. H. Olesen, givet Udtryk for, at man just skulde føre en saadan Politik, som det konservative Parti er gaaet ind for. Og jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Holstein har Ret til at sige det paa den Maade, at vi har betragtet hele dette Arbejde som noget, vi ikke skulde beskæftige os mere med. Jeg har, tror jeg, flere Gange omtalt